

Af de arbejdsløse Medlemmer, hvoraf der jo er i Hundredtusindtal i vort Land, har den allerstørste Del været arbejdsløse i en meget lang Tid, og disse er ganske uafhængige i deres Arbejdsløshed af den Lockout, som nu eksisterer; de burde være Lockout-Situationen ganske uvedkommende paa samme Maade, som syge Medlemmer af Sygekasserne burde være det. Men siger, den højtærede Minister, naar Forespørgeren siger noget saadant, er det Tegn paa, at han er renonce for Argumenter. Ja, det kan godt være; jeg er nu personlig ganske tilfreds med de Argumenter, jeg har anvendt, men jeg har nylig faaet Vidnesbyrd om, at den højtærede Ministers allierede ikke er lige saa tilfredse med hans Argumentation, og jeg føler mig overbevist om, at der endog i den højtærede Ministers nære Kreds findes Folk, der ikke føler sig i særlig Grad overbevist om, at den højtærede Ministers Argumenter har været særlig slaaende.

I Dag lykkedes det at faa den højtærede Minister til at gøre nogle Bemærkninger om Telegrammerne og Cirkulærene vedrørende Randers. Det, som man bebrejder den højtærede Indenrigsminister, er for det første, at han sendte Telegrammer, hvori han paabyder Lukning af Arbejdsløshedskasser, der overhovedet ingen Medlemmer har, som deltager i den saakaldte Generalstrejke. Bagerne og de andre Fag, jeg nævnte i Gaar, havde ingen Deltagere i den Strejke, da de fik Telegram om; at de skulde lukke Kassen; og nogen af dem nu har det, ved jeg ikke, og det er for saa vidt ogsaa ganske ligegyldigt. Og selv om der nu er forskellige Fag, der er i Strejke, hævder jeg, at den Afgørelse, som man her har truffet overfor den paagældende Bys Afdelinger af Arbejdsløshedskassen, er i Strid med Cirkulæret af 1. Marts. Det vedkommer ikke de i Forvejen arbejdsløse, at de, der er i Arbejde, finder paa at strejke. Der fandtes, som jeg sagde i Gaar, f. Eks. i Smedenens Arbejdsløshedskasse 200 arbejdsløse Medlemmer, der i mange Maaneder har været arbejdsløse, og der fandtes 34 Medlemmer i Arbejde, altsaa det højeste Tal, der kan antages at deltage i Generalstrejken. Af Hensyn til disse 34 Medlemmers Adfærd, som Ministeren ikke synes om, standser han brutalt Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse til de 200 i Forvejen arbejdsløse. At det skulde være Ret, at der skulde være nogen som helst Retfærdighed deri, er det da umuligt at begrunde.

Den højtærede Minister talte i Gaar om Cirkulæret af 3. Januar som det, der gav Adgang til de Nedsættelser og Forandringer i Hjelpekasseunderstøttelsen, som nu har fundet Sted. Den højtærede Minister sagde, at ved dette Cirkulære var der aabnet Mulighed for det, der nu skete, og det var sket uden Indsigelse fra nogen Side. Ja, jeg oplyses i Dag fra kompetent Side om, at det paagældende Cirkulære overhovedet ikke blev forelagt for Nævnets Medlemmer, før det blev udsendt. Saa kan man jo sagtens pukke paa, at man har Tilslutning til en Sag, naar man ikke har forelagt den nogetsteds. Ogsaa i Dag har den højtærede Minister talt en Del om, hvorledes han støtter sig til Indstillinger; f. Eks. med Hensyn til Lønsprogsmaalet tror jeg den højtærede Minister talte om, at han støttede sig til Indstilling fra C-Nævnet (*Indenrigsministeren: Nej!*). Var det ikke C-Nævnet? Ja-ja, men det er altsaa saa som saa med disse Indstillinger. I nogle Tilfælde former det sig saaledes, at Ministeren giver en Meddelelse til Nævnet om, at han ikke agter at gøre det eller det; derefter kan Nævnet jo indstille, hvad det vil, det har ikke saa megen Betydning. De spørges, naar det passer Ministeren, de spørges ikke, naar det ikke passer ham; men under disse Forhold har jeg ikke megen Grund til Beundring af den Samhørighed, der saaledes pukkes paa, naar det passer i den herværende Situation.

Igen i Dag talte den højtærede Minister om, at jeg skulde have fortiet noget; jeg fortav, siger den højtærede Minister, at der er Tale om to forskellige Ting, om Forsikring og om Understøttelse fra det offentlige. Jeg er mig ikke bevidst at have fortiet noget saadant. Jeg tror, det er den højtærede Minister, der har undladt at høre efter, hvad jeg sagde i Gaar. Jeg har jo netop meget stærkt understreget Forskellen mellem Forsikringskasserne og de Opgaver, de Pligter og Rettigheder, de maatte have, og den anden Kategori af Understøttelsesvirksomhed, som foregaar gennem Hjelpekasserne. Der er saamænd ingen som helst Fortielse her, men jeg indrømmer, at saa mange Ord, som den højtærede Minister brugte om den Ting, har jeg ikke ment at behøve at bruge. Men det er for saa vidt temmelig underordnet. Der er jo ingen, der er i Tvivl om, hvad det er, det her drejer sig om. Det er om Ministerens Tagen Parti for Arbejdsgiverne og hans Bøjen sig for vrede Røster, som led ude i Landet mod den første Afgørelse i Arbejdsløshedssagen. Nu